

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Jenny Saville, *Intertwine*, 2011-2014
Λάδι σε καμβά, 219.5 x 290 x 6.5 εκ © Jenny Saville.
Courtesy Gagosian. Φωτογραφία: Mike Bruce

Jenny Saville

18 Ιουνίου 2018 – 15 Μαρτίου 2019

Επιμέλεια: Simon Groom

Η Jenny Saville είναι μία από τους πιο ενδιαφέροντες, σύνθετους, φιλόδοξους και ενστικτώδεις παραστατικούς ζωγράφους στον κόσμο σήμερα. Από την αποφοίτηση της από τη Σχολή Καλών Τεχνών της Γλασκώβης το 1992, τότε που εκτινάχτηκε στη συνείδηση του κοινού με την πτυχιακή της εργασία που παρουσίαζε μια σειρά από μνημειώδη γυναικεία γυμνά, μέχρι τους πιο πρόσφατους πίνακες της με τις πολλαπλές φιγούρες, η Saville έχει δημιουργήσει τρομερά δυνατά έργα, τα οποία αφενός, επεκτείνουν τη θεματική της ζωγραφικής και δοκιμάζουν τις δυνατότητες του μέσου κι αφετέρου αρθρώνουν σθεναρά την εμπειρία του είναι να υπάρχουν και να βιώνεις τον κόσμο σήμερα.

Αυτή η συγκροτημένη έκθεση στη Συλλογή Γιώργου Οικονόμου παρουσιάζει μια σφαιρική εικόνα της δουλειάς της από το 1993 έως το 2015. Περιλαμβάνει το σημαντικό πρώιμο έργο της *Cindy*, 1993, μια εισαγωγή στις καλλιτεχνικές ανησυχίες της Saville όσον αφορά στην υλικότητα του σώματος, που προμηνύει τη συνεχιζόμενη ενασχόλησή της με τη χειραγώγηση του σώματος και την κατασκευή μιας ταυτότητας με βάση το φύλο. Αυτοί οι προβληματισμοί, που διαμορφώθηκαν από την εμπειρία που είχε η Saville παρακολουθώντας ένα πλαστικό χειρουργό εν ώρα εργασίας, έτειναν να επεκτείνουν τη γκάμα της ζωγραφικής της και να επηρεάσουν βαθιά την τεχνική της ζωγραφικής της. Η έκθεση περιλαμβάνει δύο ακόμα σημαντικά παραδείγματα της πρώιμης παραγωγής της, το *Rubens' Flap*, 1998-99 και το *Matrix*, έργο του 1999.

Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης μια σειρά από πίνακες που έγιναν από το 2004 έως το 2014 και εστιάζουν στο κεφάλι. Η Saville έχει μιλήσει για το πώς η ενασχόληση με το ίδιο θέμα της έδωσε την ελευθερία να δοκιμάσει και να ξεπεράσει νέους υβριδικούς συνδυασμούς παραστατικότητας και αφαίρεσης. Της επέτρεψε να προχωρήσει το χειρισμό της ζωγραφικής της σε μια νέα κατεύθυνση, περνώντας από την πιστή αναπαράσταση σε αισθήματα και ιδέες με οικουμενική απήχηση. Αυτά τα

πορτρέτα όμως επίσης εστιάζουν στη φευγαλέα φύση της ταυτότητας. Η σπλαχνική τους φυσικότητα καταφέρνει αυτό που η Saville έχει ονομάσει «κενή ένταση», επιτρέποντάς τους να διαβαστούν το λιγότερο ως προσπάθειες να αποδοθεί η ουσία συγκεκριμένων ανθρώπων και περισσότερο ως εκρήξεις αισθήσεων.

Παρόλο που η Saville έχει καταστήσει το σώμα ως κεντρικό θέμα της ζωγραφικής της, σε μια σειρά από τρεις πίνακες που έκανε μεταξύ 2011 και 2015 στρέφει το ενδιαφέρον της από μία σε πολλαπλές φιγούρες, εφορμώντας σε μια ακόμα πιο πλήρη ένωση αφηρημένων και παραστατικών στοιχείων. Οι πολλαπλές φιγούρες με τη σειρά τους πολλαπλασιάζονται, καθώς η διαφάνεια του σχεδίου δίνει τη δυνατότητα στη Saville να προβάλλει ταυτόχρονα διαφορετικές πραγματικότητες, αποδεικνύοντας την πολυπλοκότητα της τεχνικής της αλλά και το εννοιολογικό της όραμα. Η διαστρωμάτωση των μορφών εισάγει μια χρονικότητα στη δουλειά της, που καθιστά μη διακριτή την ατομική φιγούρα και μπερδεύει τα ανδρικά με γυναικεία μέρη του σώματος, ώστε η ταυτότητα του φύλου –και, μάλιστα, κάθε στιβαρή έννοια του εαυτού– να ξεδιπλώνεται και να γίνεται ρευστή.

Σε μια εποχή που το Facebook προσφέρει 71 επιλογές ταυτότητας φύλου, και το Tinder 37, η φιλόδοξη εξέλιξη της ριζοσπαστικής εικαστικής γλώσσας της Saville για την ρευστότητα της ταυτότητας δε θα μπορούσε να μοιάζει πιο σύγχρονη. Στην πραγματικότητα όμως αυτές οι ανησυχίες συνδέονται άμεσα με τις *Μεταμορφώσεις* του Οβιδίου– το εξαιρετικό αυτό εγχειρίδιο αλλαγής, που αναφέρεται τόσο εύγλωττα στην αμφισημία του φύλου και στην αστάθεια του εαυτού. Ορμώμενος από μια παλιότερη Ελληνιστική παράδοση αλληγορικών μύθων, το μυθικό σκηνικό πολλών ιστοριών που διηγείται ο Οβίδιος είναι η Σικελία, μια χώρα στην οποία εγκαταστάθηκαν Έλληνες και που θεωρείται το χωνευτήρι της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και ένα από τα θεμέλια του Δυτικού πολιτισμού. Η ίδια η Saville έζησε για μεγάλο διάστημα στο Παλέρμο από το 2003 έως το 2009, όπου εκτίμησε τον υβριδικό σχηματισμό του πολιτισμού μέσα από τη διαστρωμάτωση του χρόνου σε διαδοχικά κύματα μετανάστευσης.

Ανάμεσα στις επιρροές της είναι η τέχνη του Michelangelo και η αρχαϊκή Ελληνική και κλασική γλυπτική, την οποία είδε κυρίως στο Βρετανικό Μουσείο και στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας. Ειδικά τα κομμάτια αρχαίων γλυπτών, τα οποία στην ψυχρή και μεγαλοπρεπή απόστασή τους διατηρούν τη δύναμη της μορφής και της απaráμιλλης αναφοράς στην ιστορία της τέχνης, έχουν δώσει μια φορμαλιστική και ευφάνταστη έμπνευση στη δουλειά της Saville. Εξίσου γοητεύει τη Saville η σύγχρονη Ελλάδα, μια χώρα όπου η ταύτιση διαφορετικών τάξεων πραγματικότητας και εμπειρίας ίσως δεν υπάρχει πουθενά στο σύγχρονο κόσμο. Μέσω αυτής της προσήλωσης στην Ελλάδα και τον Ελληνικό πολιτισμό, η Saville συνδέεται με αυτό που σημαίνει να είσαι άνθρωπος, και μέσω αυτής της δέσμευσης της στην τέχνη της επιστρέφει τη ζωγραφική στην προέλευσή της ώστε να την κάνει νέα.

Την έκθεση επιμελείται ο Simon Groom, διευθυντής της Σκοτσέζικης Εθνικής Πινακοθήκης Σύγχρονης Τέχνης, με τη Skarlet Smatana, διευθύντρια της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου σε στενή συνεργασία με την καλλιτέχνη. Ενας κατάλογος με νέα κείμενα του Groom, της Mary Beard, καθηγήτριας Κλασικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Cambridge και του βρετανού αρχιτέκτονα John Pawson θα συνοδεύσει την έκθεση.

Η έκθεση είναι ανοιχτή στο κοινό από τις 18 Ιουνίου 2018 έως τις 15 Μαρτίου 2019 στο χώρο της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου, Λεωφ. Κηφισίας 80, 15125 Μαρούσι, Αθήνα, Ελλάδα. Οι ώρες λειτουργίας μας είναι Δευτέρα έως Παρασκευή 10 πμ έως 6 μμ. Για περισσότερες πληροφορίες ή εικόνες, επικοινωνήστε με την Caroline May στο +30 210 8090566 ή στο caroline@artesia.gr

Σημειώσεις προς τον Εκδότη

Ο Simon Groom είναι Διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης Μοντέρνας Τέχνης της Σκωτίας. Αποφοίτησε το 1989 από το Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου με πτυχίο Αγγλικής Λογοτεχνίας. Στη συνέχεια έζησε και εργάστηκε για ένα χρόνο στην Ιαπωνία και τρία στην Ιταλία, διδάσκοντας Αγγλική Λογοτεχνία και Κριτική στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας. Το 1994, επέστρεψε στο Λονδίνο για να κάνει μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στην Ιστορία της Τέχνης στο Courtauld Institute of Art (ολοκλήρωσε το διδακτορικό του το 1999). Για τρία χρόνια εργάστηκε ως επιμελητής στο Kettle's Yard, στο Κέμπριτζ, όπου επιμελήθηκε μεταξύ άλλων την πρώτη αναδρομική στη Βρετανία της Ιαπωνικής ομάδας Μονο-ha. Το 2003, έγινε Επικεφαλής των Εκθέσεων στην Tate Liverpool, όπου επιμελήθηκε σειρά εκθέσεων μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης, όπως *The Real Thing: Σύγχρονη Τέχνη από την Κίνα* το 2017 και δημιούργησε τη στρατηγική αγορών της Tate στην Ασία. Τον Νοέμβριο του 2007 ανέλαβε Διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης Μοντέρνας Τέχνης της Σκωτίας στο Εδιμβούργο. Εκείνη την περίοδο κατάφερε να διαμορφώσει και να παγιώσει το προφίλ του μουσείου στην προώθηση της μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης, και να οικοδομήσει τη φήμη της Σκωτίας ως σημαντικού κέντρου διεθνούς σύγχρονης τέχνης. Το 2014, το Μουσείο καταπιάστηκε με την σύλληψη, υλοποίηση και παράδοση της *GENERATION*, μιας έκθεσης που παρουσιάζει 25 χρόνια σύγχρονης τέχνης στη Σκωτία, με έργα πάνω από 100 καλλιτεχνών σε 62 χώρους σε όλη τη χώρα, οι οποίοι προσελκύουν περισσότερους από 1.3 εκατομμύρια επισκέπτες. Έχει διαδραματίσει ενεργό ρόλο σε πολλά ιδρύματα, μεταξύ άλλων ως Κυβερνήτης της Σχολής Τέχνης της Γλασκώβης, μέλος της Επιτροπής Νέων της Βασιλικής Εταιρείας του Εδιμβούργου, μέλος της Εθνικής Ομάδας Πολιτικής Διπλωματίας του Βρετανικού Συμβουλίου, μέλος του Συμβουλευτικού Συμβουλίου Τέχνης της Βρετανίας.

Συλλογή Γιώργου Οικονόμου

Λεωφόρος Κηφισίας 80, 15125, Μαρούσι, Αθήνα, Ελλάδα Τ +30 210 8090566

info@economoucollection.com thegeorgeeconomoucollection.com